

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 19.7.2012
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse eritingimused süvamere kalavarude püügiks Kirde-Atlandil ja sätted kalapüügiks Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2347/2002

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Kirde-Atlandi süvamerepüügil domineerivad osaliselt tavapärased rannapüügilaevastikud (Portugal) ja suured ringirändavad traalerid (Prantsusmaa, Hispaania). Nende arvele langeb kokku umbes 1 % Kirde-Atlandi lossitavast saagist, kuid paljude kalapüügiga tegelevate kogukondade majanduslik elujõulisus sõltub teataval määral süvamerepüügist. Kala püütakse liidu vetes ja rahvusvahelistes vetes, mida reguleeritakse Kirde-Atlandi Kalanduskomisjonis (NEAFC) sõlmitud kokkulepetega.

Süvamere kalavarud on kalavarud, mida püütakse väljaspool mandrilavade peamisi püügipiirkondi. Need paiknevad mandrilava nõlvadel või merealuste mägede piirkonnas. Süvamerepüüki hakati üksikasjalikult majandama püügivõimaluste kaudu (lubatud kogupüük, maksimaalne püügikoormus) alles alates 2003. aastast. Enne seda arenes see püük enamasti reguleerimatult ja osaliselt olid sellel nn üksteise-võidu-kalastamise-probleemi tüüpilised tunnused, mille tagajärjeks oli kalavarude märkimisväärne vähenemine.

Alates püügivõimaluste kasutuselevõtmisest majandamisemeetmena on kehtestatud mitmeid tehnilisi meetmeid, millega piiratakse teatavate püügivahendite kasutamist sügavamates vetes või keelatakse kalapüük teatavates piirkondades, kus merepõhja bioloogiline mitmekesisus on suur. Niisugused keelupiirkonnad kujutavad endast ühise kalanduspoliitika järelmeetmeid, mis võeti pärast seda, kui liikmesriigid olid kindlaks määranud NATURA 2000 alad vastavalt elupaikade direktiivile,¹ või on üldised ettevaatusabinõud.

NEAFC võetud meetmed süvavee kalapüügipiirkonna suhtes, mis on üle võetud liidu õigusesse, hõlmavad nakkevõrkude kasutamise keeldu, keelualasid selliste merepõhja elupaikade kaitsmiseks, mis esindavad bioloogilise mitmekesisuse peamisi allikaid (ohualtid mereökosüsteemid), igal aastal kasutatavale kogupüügikoormusele ülemmäära kehtestamist ja olemasoleva püügitegevuse kaardistamist eesmärgiga seada uute püügipiirkondade kasutuselevõtmise tingimuseks eelnev keskkonnamõju hindamine.

Need ja muud NEAFC soovitatud tehnilised meetmed rakendati enne Lissaboni lepingu jõustumist nõukogu iga-aastase määrusega püügivõimaluste kohta; tollest ajast alates kehtib kogu Kirde-Atlandi suhtes üleminekukord,² sealhulgas NEAFC võetud meetmed.

Euroopa Liit võttis piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt reguleerimata rahvusvaheliste vete suhtes vastu erimääruse, millega keelatakse avamerel kasutada põhjapüügivahendeid ilma keskkonnaseisundi eelneva hindamiseta (määrus (EÜ) nr 734/2008); seda tehti vastusena ÜRO Peaassamblee resolutsioonile 61/105 süvamerepüügipiirkondade säästva majandamise kohta³.

¹ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

² Määrus (EÜ) nr 1288/2009, ELT L 347, 24.12.2009, lk 6.

³ ÜRO Peaassamblee resolutsioon 61/105, 8. detsember 2006. Säästlik kalandus, sh 1995. aasta kokkuleppe kaudu 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist, ning muude sellega seotud dokumentide kaudu.

Alates 2002. aastast kehtib liidus erijuurdepääsukord (määrus (EÜ) nr 2347/2002) Kirde-Atlandil süvamerepüügi tegelevatele kalalaevadele ning see koosneb neljast komponendist: püügivõimsuse piirang, andmete kogumine, püügikoormuse seire ja kontroll.

Seni võetud meetmed ei ole tõhusalt lahendanud kõnealuse kalapüügi peamisi probleeme, mis on järgmised:

- (1) kõnealuste kalavarude kõrge tundlikkus püügi suhtes; paljud neist on võimelised pikema aja jooksul välja kannatama üksnes väikest püügisurvet ning see ei ole majanduslikult elujõuline;
- (2) põhjatraaliga püük kujutab endast suurimat ohtu, et asendamatud ja ohualtid mereökosüsteemid hävitatakse püügivahendiga. Juba tekitatud kahju ulatus ei ole teada;
- (3) süvamereleikide traalpüügi puhul moodustavad suure osa saagist soovimatult püütud süvamereleigid (kaalu järgi keskmiselt 20–40 %, üksikuil juhtudel veelgi rohkem);
- (4) teadusliku nõuande alusel püügisurve jätkusuutliku taseme kindlaksmääramine on eriti raske.

Kuna süvamereleigid on püügi suhtes eriti tundlikud, siis võib kalavaru lühikese aja jooksul märkimisväärselt väheneda, taastamine aga võib võtta väga kaua aega või üldse mitte õnnestuda. Kõnealuste kalavarude bioloogiline seisukord on enamasti teadmata. Mõnda varu loetakse ohtlikult vähenenuks, teiste olukord on hakanud madala kasutustaseme tõttu stabiliseeruma. Üldiselt ei ole see püük jätkusuutlik. Püügivõimalused on pidevalt vähenenud sellest ajast alates, kui neid hakati reguleerima.

Teaduslike uuringutega saadud bioloogilised andmed jäävad ilmselt ebapiisavaks ega võimalda lähemal aastail nende kalavarude täielikku analüütilist hindamist. Komisjon uurib võimalusi, kuidas parandada süvamereleikide teadusuuringute ja andmekogumise süsteemi järgmiseks programmitöö perioodiks. Seni ei saa aga andmete vähesuse tõttu kohaldada süvamereleikide suhtes majandamiskontseptsiooni, mille eesmärk on maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Oluline teadusprojekt („Deepfishman”) kestab kuni 2012. aastani. Kõnealuse projektiga püütakse püügieeskirju välja töötada teiseste näitajate põhjal, arvestades, et esmased näitajad (kalastussuremus ja kalavaru suurus) ei ole teada (DEEPFISHMAN⁴ viitenumber 227390).

Liikmesriikide kohustus kooskõlas merestrateegia raamdirektiiviga, saavutada või säilitada 2020. aastaks⁵ mereökosüsteemide hea keskkonnaseisund, on aluseks kriitilisele hinnangule süvamerepüügi tingimuste kohta, kaasa arvatud keskkonna- ja bioloogilise mitmekesisuse aspektide kohta.

Käesoleva ettepaneku peamine eesmärk on tagada süvamere kalavarude võimalikult säästev kasutamine, vähendades selle püügiviisi keskkonnamoju, ning täiustada teaduslikuks hinnanguks vajalikku andmebaasi. Seni kuni andmed ja meetod ei ole saavutanud nõutavat

4

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982

5 Vt merestrateegia raamdirektiiv, direktiiv nr 2008/56/EÜ, ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

taset, mis võimaldaks maksimaalsel jätkusuutlikul saagikusel põhinevat majandamist, tuleb asjaomaste püügipiirkondade kalavarude majandamisel järgida ettevaatusprintsipi.

Selleks et vähendada põhjatraalide kahjulikku mõju mereökosüsteemile, tuleb nende kasutamine järk-järgult lõpetada, kuna need on ohult mereökosüsteemi jaoks kõige kahjulikumad ja on näidanud ka süvamereleikide soovimatu püügi kõrget taset. Üleminekupiirangutega, mis käsitlevad seisevõrkudega kalapüüki alla 600 m sügavuses ja vahemikus 200–600 meetrit, peaks kaasnema keeld püüda süvamereleike sihtliigina.

Ettepanekuga kaalutakse ka võimalust lihtsustada kõnealuste kalavarude majandamise süsteemi, mis praegu toimib topeltvahendi kaudu: püügipiirangud ja püügivõimsuse/püügikoormuse piirang. Kuna selline dubleerimine ei ole käesoleva määru eesmärgi saavutamiseks vajalik, on tehtud ettepanekuid reguleerida asjaomast püüki ainult ühe reguleerimisvahendi kaudu.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA PEETUD KONSULTATSIOONIDE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

Pärast 2002. aasta juurdepääsukorra läbivaatamist käsitlevat teatist nõukogule ja Euroopa parlamendile⁶ tegi komisjon edasiste poliitiliste valikute mõjuhindangu, kaasates liikmesriike ja piirkondlikke nõuandekomisjone. Komisjon konsulteeris ka kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega (STECF), käsitledes süvamere kalapüügi majandamise teatavaid tehnilisi aspekte.

Konsulteerimiste käigus saadud vastused näitasid laialdast toetust arvamusele, et 2002. aasta juurdepääsukorda on vaja parandada. Huvirühmade arvamused lahknesid aga tunduvalt selles, milliseid meetmeid tuleks rakendada.

Liikmesriigid rõhutasid püügikoormuse aruandluse, püügikoormuse ja püügivõimsuse reguleerimise piiratud väärtust praeguses süsteemis, pidades eelkõige silmas asjaolu, et registreeritud võimsus (väljaantud lubade põhjal) ei vasta tegelikkusele. Liiga paljudel laevadel näib olevat luba püüda süvamereleike, mis moodustavad ainult väikese osa nende kogupüügist. Sellised laevad ei kuulu tegelikult süvamerepüügi kui kalapüügiviisiga tegelevate laevade hulka. Liikmesriigid kritiseerisid ka saagi tagasiheidet, mille kohta nad väitsid, et osaliselt põhjustab seda kalanduse reguleerimine. Samuti rõhutasid nad, et on tähtis kohandada juurdepääsukorda uue kontrolliraamistikuga. Nad olid ettevaatlikud majandamisele lähenemise viisi eelneva kindlaksmääramise suhtes, vähemalt enne, kui saadakse käimasoleva teadusprojekti „DEEPFISHMAN” järeldused.

Hõlmatud liikide loetelust rääkides tunnistasid liikmesriigid, et ühtsed kriteeriumid on vajalikud, kuid rõhutasid ka seda, et igasugused muudatused mõjutavad püügitavaid ja -korraldust. Lisaks rõhutasid nad, et on tähtis järgida suhtelise stabiilsuse põhimõtte raames kehtivaid õigusi. Lõpuks, rääkides andmekogumise erikohustustest, olid nad vastu kavatsusele suurendada teaduslikku hõlmatust laeval viibivate vaatlajate kaudu, ning toetasid süvamere kohta kogutud andmete integreerimist laiemasse andmekogumisvõrgustikku, mille kohaselt on mõne süvamereleikidele keskenduva kalapüügiviisi kohta juba proove võetud. Väljendati mõningast kahtlust, kas varude analüütilisele hindamisele ülemineku kulud oleksid

⁶ KOM(2007) 30 (lõplik).

põhjendatud, võttes arvesse vähest püügitegevust, ning eelistati seepärast ettevaatusprintsibile vastavat majandamist, mis põhineb kalavarude puhul täheldatud suundumustel.

Konsulteriti liidu loode- ja edelapiirkonna vete piirkondlike nõuandekomisjonidega ja rõhutati, et on vaja süvamere kalapüügi ühtset määratlust, ning toetati sihtotstarbelisi majandamismeetmeid nende laevade suhtes, mis on spetsialiseerunud kõnealusele kalapüügiviisile. Siiski tehti ettepanek mitte keelata tagasipöördumist kõnealuse püügiviisi juurde neil laevadel, millel on dokumenteeritud varasem püük ning mis seejärel aitasid kaasa varude taastumisele, hakates hiljuti tegelema muud liiki püügiga. Tehti ettepanek reguleerida püügikoormust kalapüügiviiside (métier) kaupa, mis võiks olla erinev vähestest mitut püügiviisi kasutavatest laevadest koosneva rühma jaoks, võrreldes paljudest väikestest laevadest koosneva rühmaga. Kutsuti üles võtma rohkem meetmeid, mille eesmärk on ohualduste mereökosüsteemide kaitse ning kalapüügilubade andmise, uuendamise ja tühistamise süsteem.

Valitsusväliste organisatsioonide ühendus (süvamere kaitse koalitsioon) osutas vajadusele kehtestada põhjatraalide kasutamise tingimused sarnaselt neile tingimustele, mida kohaldatakse avamerel püügi suhtes, ning rõhutas traalpüügiga süvamereleikide soovimatu püügi lahendamata probleemi.

Erinevatel poliitikavalikutel põhinevad mõjuhinnangud keskendusid viiele võimalikule lahendusele. Kolme neist edasi ei arutatud, kuna need ei kujutanud endast asjakohast lähenemist majandamisviisile ning puudusi oli oluliselt rohkem kui eeliseid, need olid: a) jätkata praeguse korra kohaselt, muutes seda üksnes vajalike kohanduste võrra; b) keelata kõigi süvamereleikide püük ja c) vähendada senist korda, muutes selle NEAFC võetud meetmete ülevõtmise vahendiks ning kohaldada neid meetmeid ka liidu vetes.

Kaks suhteliselt eelistatud võimalust olid: d) kaotada järk-järgult süvamereleikide püügil kasutatavad kõige kahjulikumad püügivahendid või e) kehtestada liidu vetes sellised majandamisnõuded, mis töötati välja avamere põhjapüügi jaoks. Võimalust d vaadeldi kui kõige tõhusamat ja lihtsamat vahendit, kuna võimalus e tooks kaasa ulatusliku täiendava reguleerimise nõuded ja nende olemusest johtuvad piirangud kalandusse investeerimisele, mis on juba niigi languses. Pidades silmas, et eelarve kokkuhoiumeetmete tõttu tõmmatakse kokku kalanduse juhtimist, ei ole täiendavate ja laiaulatuslike meetmete rakendamise suhtes piisavat kindlust.

Lihtsustamise eesmärgil tuleks lõpetada praegune liikidepõhine püügikoormuse kohta aruandmise süsteem. Püügikoormuse seiret on parem tagada iga-aastaste regulaarsete andmenõuete kaudu andmekogumisraamistikus,⁷ sellega kaasneksid *ad hoc* aruandlusnõuded komisjonilt; viimati nimetatud võimalust kasutatakse näiteks siis, kui on kahtlusi püügikoormuse piirangute järgimises või kui andmed ei ole piisavalt kvaliteetsed. Käesoleva määruse reguleerimisala on täpsustatud, et tagada, et see täielikult käsitleks süvamereleike sihtliigina püüdvaid laevu, ning et laevad, mille kaaspüügi hulka need liigid kuuluvad, sellist püüki ei laiendaks. Lisaks ühtlustatakse andmekogumise erieeskirjad andmekogumisraamistikuga, et tagada, et liikmesriigid kasutavad samasid statistilisi standardeid ja sisestavad kogutud andmed ühte salvestamis- ja töötlemissüsteemi. Kui ei

⁷ Põhineb määrusel (EÜ) nr 199/2008.

järgita teaduslike andmete kogumise standardeid, toob see ennetusliku meetmena kaasa püügivõimaluste kaotamise.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Käesoleva määrusega kehtestatakse raammäärus süvamere kalavarude sihtliigina püügi reguleerimiseks Kirde-Atlandi piirkonnas, mis hõlmab liidu vesi, sealhulgas Hispaania ja Portugali äärepoolseimaid piirkondi, ning rahvusvahelisi vesi.

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2. Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

Ühise kalanduspoliitika üldise õigusliku raamistiku moodustab nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta. Vastavalt kõnealuse määruse artiklile 4 määratakse kindlaks liidu meetmed, millega reguleeritakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu ning säästvat kalandustegevust.

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Liikmesriigid võivad kehtestada oma laevastiku suhtes meetmed, mis aitavad kaasa süvamerevarude säästvamale kasutamisele. Liikmesriigid jagavad omavahel paljusid süvamereleikke (mõnel juhul viibib ühe liikmesriigi laevastik enamasti teise liikmesriigi vetes). Seepärast ei soovi liikmesriigid kehtestada oma laevastiku suhtes piiravaid meetmeid, välja arvatud juhul, kui samad või samaväärsed eeskirjad kehtestatakse ka naaberlaevastike suhtes.

Valitud õigusaktiks on liidu tasandi määrus. Iseregulatsiooni valikuvõimalusena ei kaaluta. Vastavalt kogemusele, mis on saadud reguleerimata süvamerepüügi arengust, ei saa piisava kindlusega loota, et kõnealune valdkond areneks ja sunniks ise kasutama temale omast käitumisjuhendit oma varude säästva püügi tagamiseks.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse eritingimused süvamere kalavarude püügiks Kirde-Atlandil ja sätted kalapüügiks Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2347/2002

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,⁸

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,⁹

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)¹⁰ nõutakse ühenduse meetmete kehtestamist vetele ja kalavarudele juurdepääsu ja säästva kalandustegevuse reguleerimiseks ning kalavarude säästlikkusel rajaneva ratsionaalse ja vastutustundliku kasutamise tagamiseks. Kõnealuse määruse artiklis 2 on nõutud ökosüsteemil ja ettevaatusprintsibil põhineva lähenemisviisi rakendamist meetmete võtmisel, mis aitavad vähendada kalanduse mõju mereökosüsteemidele.
- (2) Liit on võtnud eesmärgiks rakendada ÜRO Peaassamblee poolt vastuvõetud resolutsioone, eelkõike resolutsioone 61/105 ja 64/72, millega kutsutakse liikmesriike ja piirkondlikke kalandusorganisatsioone üles tagama ohualdiste süvamereökosüsteemide kaitse põhjapüügivahendite kahjuliku mõju eest ning süvamere kalavarude säästev kasutamine.
- (3) Komisjon hindas määrust (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused¹¹. Eelkõige leidis komisjon,¹² et asjaomane laevastik oli liiga suur,

⁸ , , lk. .

⁹ , , lk. .

¹⁰ ELT L 358, 31.12.2002, lk 59.

¹¹ EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6.

¹² KOM(2007) 30 (lõplik).

et puudusid suunised kontrolli kohta määratud sadamates ja proovivõtukavade kohta ning et püügikoormuse tasemest teatamise kvaliteet oli liikmesriigiti liiga erinev.

- (4) Selleks et süvamerepüügil säilitada püügivõimsus praeguseks saavutatud vähendatud tasemel, on asjakohane sätestada, et süvamereleikide püügiks peab olema kalapüügiluba, millega piiratakse nende laevade püügivõimsust, millel on lubatud lossida süvamereleike. Pidades silmas majandamismeetmete keskendamist süvamerepüügil kõige olulisemale laevastikuosale, tuleks kalapüügilube välja anda püügiks sihtliigina või kaaspüügina.
- (5) Kalapüügiloo omanik, kellel on õigus püüda süvamereleike, peaks tegema kootööd ja aitama kaasa teaduslikule uurimistööle, mis viib süvamere kalavarude ja ökosüsteemide seisukorra hindamise parandamisele.
- (6) Kui mandrilava aladel püütakse sihtliigina muid liike, mida on samuti lubatud püüda süvamerepüügil, peaks laevaomanikul olema püügiluba, mis lubab püüda süvamere liike kaaspüügina.
- (7) Süvamereleikide püük põhjatraaliga on erinevate kasutatavate püügivahendite seast ohualdistele mereökosüsteemidele kõige ohtlikum ning toob kaasa kõige suurema süvamereleikide soovimatu kaaspüügi. Seepärast tuleks süvamereleikide sihtpüük põhjatraalidega alatiseks keelata.
- (8) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1288/2009 (tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011)¹³ on praegu piiratud põhja kinnitatud nakkevõrkude kasutamine süvamereleikide püügil. Võttes arvesse soovimatu püügi suurt osakaalu nende mittesäästval kasutamisel sügavates vetes, samuti kaotatud ja mahajäetud püügivahendite ökoloogilist mõju, tuleks süvamereleikide sihtpüük kõnealuse püügivahendiga samuti alatiseks keelata.
- (9) Selleks et anda kaluritele piisavalt aega uute nõuetega kohandamiseks, peaksid põhjatraaliga ja põhja kinnitatud nakkevõrguga püügi praegu kehtivad load siiski jääma kehtima kindlaksmääratud ajani.
- (10) Lisaks peaks laevadel, mis süvamerepüügi jätkamiseks peavad vahetama püügivahendit, olema õigus saada Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist rahalist toetust, tingimusel et soetatav uus püügivahend vähendab kalapüügi mõju mittekaubanduslikele liikidele ning et liikmesriigi rakenduskava võimaldab selliste meetmete toetamist.
- (11) Muude põhjapüügivahenditega süvamereleike sihtliigina püüdvad laevad ei peaks laiendama oma püügiloale vastava tegevuse ulatust liidu vetes, välja arvatud juhul, kui laiendamist võib hinnata ohualdistele mereökosüsteemidele tõsist ohtu mitte kujutavana.
- (12) Teatavaid süvamere kalavarusid käsitlevate teadusalaste nõuannete kohaselt on kõnealused varud kasutamise suhtes eriti tundlikud ning nende püüki tuleks ettevaatusabinõuna piirata või vähendada. Süvamere kalavarude püügi võimalused ei

¹³ ELT L 347, 24.12.2009, lk 6.

tohiks ületada selliseid tasemeid, mida teaduslikult soovitatakse ennetusliku meetmena. Juhul, kui teaduslik nõuanne puudub, kuna kalavaru või liigi suhtes puudub piisav teave, siis ei tohiks püügivõimalusi eraldada.

- (13) Teaduslik nõuanne viitab veel sellele, et püügikoormuse piirang on süvamerepüügi puhul sobiv vahend püügivõimaluste kindlaksmääramiseks. Võttes arvesse erinevate põhjapüügivahendite ja püügiviiside suurt hulka ning vajadust välja töötada kaasnevad meetmed keskkonnaga seotud nõrkade külgedega tegelemiseks iga püügiliigi ja -piirkonna puhul eraldi, tuleks püügipiirangud asendada püügikoormuse piirangutega alles siis, kui on võimalik tagada, et need on kohandatud konkreetse püügipiirkonna jaoks.
- (14) Selleks et tagada konkreetse püügipiirkonna kohandatud majandamine, tuleks asjaomastele liikmesriikidele anda õigus võtta kaasnevaid kaitsemeetmeid ja igal aastal hinnata, kas püügikoormuse tase vastab teaduslikule nõuandele säästva kasutamise kohta. Praegused Kirde-Atlandi Kalanduskomisjonis kokkulepitud üldised püügikoormuse piirangud tuleks samuti asendada piirkondlikult kohandatud püügikoormuse piirangutega.
- (15) Kuna bioloogilist teavet saab kõige edukamalt koguda ühtlustatud andmekogumisstandardite abil, on asjakohane integreerida süvamere püügiliikide kohta andmete kogumine teadusliku andmekogumise üldisesse raamistikku, tagades samas, et antakse täiendavat teavet, mis on vajalik kõnealuse kalapüügi dünaamika mõistmiseks. Lihtsustamise eesmärgil tuleks loobuda püügikoormuse aruandlusest liikide kaupa ning asendada see analüüsiga liikmesriikide vastustest perioodilistele andmenõuetele, milles on eripeatükk süvamere püügiliikide kohta.
- (16) Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks,¹⁴ on sätestatud mitmeaastaste kavadega seotud kontrolli- ja rakendusnõuded. Süvamereleikidele, mis on kalapüügi suhtes loomult tundlikud, tuleks kontrolli mõttes pöörata samapalju tähelepanu kui teistele kaitstavatele liikidele, mille puhul on lepitud kokku mitmeaastases majandamiskavas.
- (17) Sellise kalapüügiloa omanik, mille kohaselt on lubatud püüda süvamereleike, jääb nende liikide püügiloast ilma, kui ta ei järgi asjakohaseid kaitsemeetmeid.
- (18) Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsioon kiideti heaks otsusega 81/608/EMÜ ja see jõustus 17. märtsil 1982. Kõnealune konventsioon annab vajaliku raamistiku mitmepoolsele koostööle kalavarude otstarbekohasel säilitamisel ja reguleerimisel Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes. NEAFC võetud majandamismeetmed hõlmavad tehnilisi meetmeid NEAFC reguleeritavate liikide kaitseks ja majandamiseks ning ohualdiste mereelupaikade kaitseks, sealhulgas ka ettevaatusabinõusid.
- (19) Komisjonile tuleks anda volitused võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud akte, et määrata kindlaks iga-aastaste püügikoormuse piirangutega kaasnevad meetmed, kui liikmesriigid ise neid ei võta, või kui meetmed,

¹⁴ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

mis nad võtavad, tunnistatakse käesoleva määruse eesmärkidele mittevastavaks või käesolevas määruses osutatud eesmärkide suhtes ebapiisavaks.

- (20) Komisjonile tuleks anda volitused võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud akte, mis võivad osutada vajalikuks, et muuta käesoleva määruse vähemolulisi elemente, juhul kui liikmesriikide võetud täiendavad meetmed puuduvad või on ebapiisavad ja seotud iga-aastaste püügikoormuse piirangutega, kui need asendavad püügipiiranguid.
- (21) Seepärast on vaja kehtestada uued eeskirjad süvamere kalavarude püügi reguleerimiseks Kirde-Atlandil ning tunnistada kehtetuks määrus (EÜ) nr 2347/2002.
- (22) Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 Eesmärgid

Käesoleva määruse eesmärgid on järgmised:

- (a) tagada süvamereleikide säästev kasutamine, minimeerides samaaegselt süvamerepüügi mõju merekeskkonnale;
- (b) parandada teaduslikult põhjendatud teadmisi süvamereleikide ja nende elupaikade kohta punktis a osutatud eesmärkidel;
- (c) rakendada kalavarude majandamisel Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) soovitatud meetmeid.

Artikkel 2 Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse püügitegevuse või kavandatud püügitegevuse suhtes järgmistes vetes:

- a) liidu veed Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) alapiirkondades II–XI ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) piirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2;
- b) CECAFi piirkondade 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 rahvusvahelised veed ja
- c) NEAFC reguleeritav piirkond.

Artikkel 3
Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 3 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 734/2008¹⁵ artiklis 2 sätestatud mõisteid.
2. Lisaks neile kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „ICES püügipiirkonnad” – nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 218/2009;¹⁶
 - b) „CECAFi piirkonnad” – nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 216/2009;¹⁷
 - c) „NEAFC reguleeritav piirkond” – Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga reguleeritavad veed Kirde-Atlandi püügipiirkondades, mis asuvad konventsiooniosaliste kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest vetest väljaspool;
 - d) „süvamereliigid” – I lisa loetelus esitatud liigid;
 - e) „kõige ohultimad liigid” – süvamereliigid, mis on loetletud I lisa tabeli kolmandas veerus pealkirja all „Kõige ohultimad (x)”;
 - f) „kalapüügiviis” – teatavas piirkonnas teatavate püügivahenditega toimuv teatavate liikide sihtpüük;
 - g) „süvamere kalapüügiviis” – kalapüügiviis, mille puhul püütakse süvamereliike sihtliigina vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõikes 1 sätestatule;
 - h) „kalapüügi seirekeskus” – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, mis on varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldab andmete automaatset vastuvõtmist, töötlemist ja andmete elektroonilist edastamist;
 - i) „teaduslik nõuandeorgan” – rahvusvaheline teaduslik kalandusega tegelev organ, mis vastab teaduspõhise nõuandeorgani rahvusvahelistele nõuetele;
 - j) „maksimaalne jätkusuutlik saagikus” – suurim saak, mida võib kalavarust määramata aja jooksul välja püüda.

¹⁵ ELT L 201, 30.7.2008, lk 8.

¹⁶ ELT L 87, 31.3.2009, lk 70.

¹⁷ ELT L 87, 31.3.2009, lk 1.

II PEATÜKK KALAPÜÜGILOAD

Artikkel 4

Kalapüügilubade liigid

1. Süvamere kalavarusid sihtliigina püüdval liidu kalalaeval peab olema kalapüügiluba, milles osutatakse süvamereleikidele kui sihtleikidele.
2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse püügitegevus süvamereleikide püügiks, kui:
 - a) süvamereleigid on märgitud laeva püügikalendris sihtliigina või
 - b) laeva pardal hoitakse või püügipiirkonnas kasutatakse püügivahendit, mida kasutatakse ainult süvamereleikide püügiks või
 - c) laeva kapten registreerib püügipäevikus süvamereleikide saagi osatähtsuseks 10 % või rohkem saagi kogukaalust asjaomasel püügipäeval.
3. Kui liidu kalalaev ei püüa süvamereleike sihtpüügina vaid kaaspüügina, peab tal olema püügiluba, milles osutatakse süvamereleikidele kui kaaspüügile.
4. Need kaks lõigetes 1 ja 3 osutatud püügiloa liiki peavad olema selgelt eristatavad määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 116 osutatud elektroonilises andmebaasis.
5. Ilma, et see piiraks lõigete 1 ja 3 kohaldamist, võivad kalalaevad püügiluba omamata püüda, pardal hoida, ümber laadida või lossida mis tahes kogust süvamereleike, kui nende kogus on väiksem lävendist 100 kg süvamereleikide segu ühe püügireisi kohta.

Artikkel 5

Püügivõimsuse haldamine

Kõigi nende kalalaevade kogu püügivõimsus mõõdetuna registertonnides ja kilovattides, millel on liikmesriigi väljaantud kalapüügiluba süvamereleikide püüdmiseks kas sihtliigina või kaaspüügina, ei tohi kunagi ületada selle liikmesriigi nende laevade kogu püügivõimsust, mis on lossinud vähemalt 10 tonni süvamereleike ükskõik kumma kalendriaasta jooksul neist kahest, mis eelnesid käesoleva määruse jõustumisele; aluseks võetakse suurema arvuga aasta.

Artikkel 6

Kalapüügilubade taotlemise üldised nõuded

Süvamereleikide püüki kas sihtliigina või kaaspüügina võimaldava loa taotlusega ning sellise loa uuendamise taotlusega koos tuleb esitada kirjeldus kavandatava püügipiirkonna, püügivahendite liigi, sügavusvahemiku, kus neid püügivahendeid kasutatakse, ning püütavate liikide kohta.

Artikkel 7

Erinõuded, mida kohaldatakse süvamereleikide püüki põhjapüügivahenditega võimaldavate lubade taotlemise ja väljaandmise suhtes

1. Lisaks artiklis 6 sätestatud nõuete järgimisele peab artikli 4 lõike 1 kohase kalapüügiloa, mis võimaldab kasutada põhjapüügivahendeid artikli 2 punktis a osutatud liidu vetes, taotlusega kaasnema üksikasjalik püügikava, milles on eelkõige märgitud:
 - a) asukoht, kus kavatakse süvamere kalapüügiviisi kasutades püüda süvamereleike sihtliigina. Asukoht/-kohad määratakse 1984. aasta rahvusvaheliste geodeetiliste koordinaatide süsteemi koordinaatidega;
 - b) asukohad, kui neid on, kus tegeleti süvamere kalapüügiviisiga viimase kolme kalendri-täisaasta jooksul. Asukoht/-kohad määratakse 1984. aasta rahvusvaheliste geodeetiliste koordinaatide süsteemi koordinaatidega ning need piiritlevad püügitegevust nii täpselt kui võimalik.
2. Igas kalapüügiloas, mis liikmesriik lõike 1 kohase taotluse põhjal välja annab, peab olema kindlaks määratud kasutatav põhjapüügivahend ning piiritletud püügitegevus, mis on lubatud selles piirkonnas, kus kattuvad lõike 1 punkti a kohane kavatsetav ja lõike 1 punkti b kohane olemasolev püügitegevus. Kavatsetava püügitegevuse piirkonda võib laiendada kaugemale piirkonnast, kus leiab aset olemasolev püügitegevus, ainult juhul, kui asjaomane liikmesriik on teaduslike nõuannete põhjal hinnanud ja dokumenteerinud, et sellisel laiendamisel ei ole märkimisväärset kahjulikku mõju ohualdis mereökosüsteemidele.

Artikkel 8

Laevade osalemine süvamerekalapüügi andmete kogumises

Liikmesriigid lisavad kõigisse artikli 4 kohaselt välja antud kalapüügilubadesse tingimused, mida on vaja selleks, et tagada laeva osalemine koostöös asjaomase teadusasutusega kõigis andmekogumiskavades, mille tegevuspiirkond hõlmab püügitegevust, mille jaoks kalapüügiluba antakse.

Artikkel 9

Põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrguga süvamereleikide sihtpüügi lubade kehtivusaja lõppemine

Artikli 4 lõikes 1 sätestatud kalapüügiload põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavatele laevadele kaotavad kehtivuse hiljemalt kaks aastat pärast käesoleva määruse jõustumist. Pärast osutatud tähtaega süvamereleikide sihtpüügi lubasid kõnealuste püügivahenditega püügiks välja ei anta ega pikendata.

III PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED JA KAASNEVAD MEETMED

1. JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 10

Põhimõtted

1. Püügivõimalused määratakse kindlaks asjaomaste süvamereleikide kasutamise sellisel tasemel, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega.
2. Kui ei ole võimalik parima olemasoleva teadusteabe põhjal kindlaks määrata sellist kasutamistaset, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega, määratakse püügivõimalused kindlaks järgmiselt:
 - a) kui parima olemasoleva teadusteabe põhjal tehakse kindlaks, et kasutamistase vastab kalavarude majandamisele ettevaatusprintsipi kohaselt, ei tohi asjaomaseks püügiperioodiks määrata suuremat püügivõimalust kui kõnealune tase;
 - b) kui parima olemasoleva teadusteabe põhjal ei saa ettevaatusprintsipi kohast taset kindlaks määrata, kuna asjaomase kalavaru või liigi kohta ei ole piisavalt andmeid, ei eraldata vastavaks püügiks püügivõimalusi.

2. JAGU

PÜÜGIKOORMUSE PIIRANGUTE KAUDU MAJANDAMINE

Artikkel 11

Püügivõimalused ainult püügikoormuse piirangute kaudu

1. Nõukogu võib vastavalt aluslepingule toimides otsustada, et hakkab süvamereleikide iga-aastaste püügivõimaluste püügikoormuse piirangute ja püügipiirangute kaudu kindlaksmääramise asemel määrama kindlaks ainult püügikoormuse piiranguid teatava püügi puhul.
2. Lõike 1 kohaldamisel on iga süvamere kalapüügiviisi puhul see püügikoormuse tase, mida kasutatakse lähtetasemenähtena artiklis 10 sätestatud põhimõtete järgimiseks vajalikeks kohandamiseks, selline püügikoormuse tase, mis teaduslike nõuannete põhjal on hinnatud kooskõlas olevaks saagiga, mida püüdsid asjaomased süvamere kalapüügiviisi kasutajad eelmise kahe kalendriaasta jooksul.
3. Lõigete 1 ja 2 kohastes püügikoormuse piirangutes märgitakse:
 - a) konkreetne süvamere kalapüügiviis, mille suhtes püügikoormuse piirangut kohaldatakse, viidates reguleeritud püügivahendile, sihtliigina püütavatele

liikidele ja ICESi või CECAFi piirkonnale, kus lubatud püügikoormust võib kasutada, ning

- b) püügikoormuse ühik, mida kasutatakse majandamisel.

Artikkel 12 ***Kaasnevad meetmed***

1. Kui püügipiirangud on asendatud iga-aastaste püügikoormuse piirangutega vastavalt artikli 11 lõikele 1, säilitavad või kehtestavad liikmesriigid oma lipu all sõitvate laevade suhtes järgmised kaasnevad meetmed:
 - a) meetmed püügikoormuse piirangutega hõlmatud laevade üldise püügivõimsuse suurendamise vältimiseks;
 - b) meetmed kõige ohualtimate liikide kaaspüügina püügi suurenemise vältimiseks, ning
 - c) tingimused tagasiheite tõhusaks vältimiseks. Kõnealuseid tingimusi kohaldatakse kõigi pardalevõetud kalade lossimise suhtes, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus ühise kalanduspoliitika raames kehtivate eeskirjadega.
2. Need meetmed kehtivad seni, kuni säilib vajadus vältida või leevendada lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud ohtusid.
3. Komisjon hindab liikmesriikide võetud kaasnevate meetmete tõhusust pärast nende vastuvõtmist.

Artikkel 13 ***Komisjoni meetmed juhul, kui liikmesriigi võetud kaasnevad meetmed puuduvad või osutuvad ebapiisavaks***

1. Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks iga-aastaste püügikoormuse piirangutega kaasnevad meetmed vastavalt artikli 12 lõike 1 punktidele a, b või c ja artiklile 20:
 - a) kui asjaomane liikmesriik ei teata komisjonile artikli 12 kohaselt võetud meetmetest kolme kuu jooksul pärast püügikoormuse piirangute jõustumist;
 - b) kui artikli 12 kohaselt võetud meetmed kaotavad kehtivuse, kuid on säilinud vajadus vältida või leevendada artikli 12 lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud ohtusid.
2. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 20 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks iga-aastaste püügikoormuse piirangutega kaasnevad artikli 12 lõike 1 punktides a, b või c osutatud meetmed, kui artikli 12 lõike 3 kohaselt läbiviidud hindamise tulemusel:
 - a) tunnistatakse liikmesriigi meetmed käesoleva määruse eesmärkidele mittevastavaks või

- b) tunnistatakse liikmesriigi meetmed ebapiisavaks artikli 12 lõike 1 punktides a, b või c osutatud eesmärkide täitmiseks.
3. Komisjoni vastuvõetud kaasnevate meetmete eesmärk on tagada käesolevas määruses sätestatud eesmärkide ja ülesannete täitmine. Kui komisjon on delegeeritud õigusaktid vastu võtnud, kaotavad liikmesriikide meetmed kehtivuse.

IV PEATÜKK KONTROLL

Artikkel 14

Kontrollisätete kohaldamine mitmeaastaste kavade suhtes

1. Käesolevat määrust käsitatakse mitmeaastase kavana määruse (EÜ) nr 1224/2009 tähenduses.
2. Süvamereliike käsitatakse „mitmeaastase kavaga hõlmatud liikidena” ja „mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavarudena” määruse (EÜ) nr 1224/2009 tähenduses.

Artikkel 15

Määratud sadamad

On keelatud lossida mis tahes süvamereliikide segu koguses üle 100 kg mujal kui süvamereliikide lossimiseks määratud sadamates.

Artikkel 16

Elteatis

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklist 17 peavad kõigi liidu kalalaevade kaptenid, kelle laevalt, sõltumata selle pikkusest, kavatsetakse lossida 100 kg või rohkem süvamereliike, teatama sellest kavatsusest oma lipuliikmesriigi pädevale asutusele.

Artikkel 17

Püügipäeviku sissekanded süvavetes

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 14 ja 15 kohaldamist, peab artikli 4 lõigete 1 või 3 kohast kalapüügiluba omava kalalaeva kapten, kui kasutatakse süvamere kalapüügiviisi, või kui püütakse kala sügavamal kui 400 m:

- a) tõmbama paberist püügipäevikusse uue joone pärast iga loomuse võtmist või
- b) kui kasutatakse elektroonilist registreerimis- ja aruandlussüsteemi, tegema eraldi sissekande pärast iga loomuse võtmist.

Artikkel 18
Kalapüügilubade tühistamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 7 lõike 4 kohaldamist, tühistatakse käesoleva määruse artikli 4 lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügiload vähemalt üheks aastaks järgmistel juhtudel:
 - a) ei täideta kalapüügiloas sätestatud tingimusi seoses piirangutega püügivahendite kasutamise suhtes, lubatud tegutsemispiirkonna suhtes või (vajaduse korral) püügi- või püügikoormuse piirangutega liikide suhtes, mille sihtpüük on lubatud, või
 - b) ei võeta pardale teaduslikku vaatlejat või ei võimaldata saagist teadusuuringuteks proove võtta vastavalt käesoleva määruse artiklile 19.
2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui selles osutatud rikkumised on põhjustanud vääramatut jõud.

V PEATÜKK
ANDMETE KOGUMINE

Artikkel 19
Andmete kogumise ja edastamise eeskirjad

1. Liikmesriigid koguvad iga süvamere kalapüügiviisi kohta andmeid vastavalt eeskirjadele ja täpsusastmetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 199/2008¹⁸ kohaselt vastuvõetud ühenduse mitmeaastases programmis bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste ja sotsiaalmajanduslike andmete kogumiseks ja haldamiseks.
2. Laeva kapten või laeva tegutsemise eest vastutav muu isik peab võtma pardale teadusliku vaatleja, kelle liikmesriik on tema laevale määranud, välja arvatud juhul, kui see on võimatu turvalisuse eesmärkidel. Kapten peab hõlbustama teadusliku vaatleja ülesannete täitmist.
3. Teadusvaatlejad:
 - a) tegelevad tavapärase andmekogumisülesannetega vastavalt lõikele 1;
 - b) teeb kindlaks ja dokumenteerib laeva püügivahendi poolt pardale toodud kivikoralli, pehmekoralli, käsna või muu samasse ökosüsteemi kuuluva organismi ja selle kaalu.
4. Lisaks lõikes 1 sätestatud kohustustele peavad liikmesriigid täitma ka II lisas sätestatud andmekogumise ja aruandmise erikohustusi, mis on seotud süvamere kalapüügiviisiga.

¹⁸ ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

5. Süvamere kalapüügiviisiga seoses kogutud andmeid, sealhulgas kõiki II lisa kohaselt kogutud andmeid, töödeldakse vastavalt määruse (EÜ) nr 199/2008 III peatükis sätestatud andmehaldusprotsessile.
6. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid igas kuus aruande kasutatud püügivõimsuse ja saagi kohta püügiviiside kaupa.

V PEATÜKK DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

Artikkel 20

Delegeeritud volituste kasutamine

1. Komisjonile antakse käesolevas artiklis sätestatud tingimustel volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte.
2. Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artiklis 13 sätestatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses määratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

VI PEATÜKK HINDAMINE JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 21

Hindamine

6. Kuue aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest hindab komisjon liikmesriikide aruannete ja selleks tellitud teaduslike nõuannete põhjal käesolevas määruses sätestatud meetmete mõju ja teeb kindlaks, mil määral on saavutatud artikli 1 punktides a ja b osutatud eesmärgid.
7. Hindamisel keskendutakse suundumustele järgmistes valdkondades:

- a) laevad, mis on vahetanud püügivahendit, võttes kasutusele merepõhjale vähem mõju avaldava, ning nende laevade tagasiheite taseme areng;
- b) süvamere kalapüügiviisi kasutatavate laevade tegevuse ulatus iga sellise püügiviisi puhul;
- c) liikmesriigilt teadusasutustele (või teatavate andmenõuete puhul komisjonile) varude hindamiseks edastatavate andmete täielikkus ja usaldusväärsus;
- d) süvamerevarud, mille puhul on neid käsitlev teaduslik nõuanne paremaks muutunud;
- e) püügipiirkonnad, mida majandatakse üksnes püügikoormuse piirangute põhjal, ning kõige ohultimate liikide püügi vähendamiseks ja tagasiheite likvideerimiseks võetavate kaasnevate meetmete tõhusus.

Artikkel 22
Üleminekumeetmed

Määruse (EÜ) nr 2347/2002 kohaselt välja antud kalapüügiluba kehtib seni, kuni see asendatakse käesoleva määruse kohaselt välja antud kalapüügiiloaga, mis võimaldab püüda süvamereleike, kuid ei kehti mingil juhul kauem kui 30. septembrini 2012.

Artikkel 23
Kehtetuks tunnistamine

- 8. Määrus (EÜ) nr 2347/2002 tunnistatakse kehtetuks.
- 9. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele käesoleva määruse III lisal esitatud vastavustabeli kohaselt.]

Artikkel 24
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president
[...]

Nõukogu nimel
eesistuja
[...]

ILISA

Punkt 1: Süvamereliigid

<u>Teaduslik nimetus</u>	<u>Tavanimetus</u>	<u>Kõige ohualtimad (x)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Kare ogahai	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Hall lühiogahai	x
<i>Centroscyllum fabricii</i>	Must koletishai	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portugali süvahai	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Pikk-koon-süvahai	x
<i>Dalatias licha</i>	Šokolaad-odahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Suur tumehai	x
<i>Apristuris spp</i>	Islandi koerhailane	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Mantelhai	
<i>Deania calcea</i>	Pikk-koonhai	
<i>Galeus melastomus</i>	Mustsuu-koerhai	
<i>Galeus murinus</i>	Hiir-saagrai	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sinisuu-liftahven	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Harilik tumehai	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Puriuim-sigahai	
<i>Scymnodon ringens</i>	Lühikoon-hammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Atlandi polaarhai	
<i>Alepocephalidae</i>	Silepealased	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Silepea (liik <i>Alepocephalus bairdii</i> perekonnast <i>Alepocephalus</i>)	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso silepea	
<i>Aphanopus carbo</i>	Süsisaba	
<i>Argentina silus</i>	Põhjaatlandi hõbekala	
<i>Beryx spp.</i>	Limapead	

<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Süvamere punakrabi	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Euroopa meritont	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Suursilm-merijänes	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlandi nokistont	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Kalju-tömppeakala	
<i>Epigonus telescopus</i>	Must kardinal	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sinisuu-liftahven	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlandi karekala	x
<i>Macrourus berglax</i>	Põhja-pikksaba	
<i>Molva dypterigia</i>	Sinine molva	
<i>Mora moro</i>	Mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Besuugo	
<i>Phycis blennoides</i>	Lima-niituimluts	
<i>Polyprion americanus</i>	Ameerika vrakkahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Süvalest	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vahemere saagkõht	
<i>Macrouridae</i> muud kui <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>	Pikksabad muud kui kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gempüüllane (liik <i>Nesiarchus nasutus</i> sugukonnast <i>Gempylidae</i> - gempüüllased)	
<i>Notacanthus chemnitzii</i>	Okasturilane (liik <i>Notacanthus</i> <i>chemnitzii</i> sugukonnast <i>Notacanthidae</i> - okasturilased)	
<i>Raja fyllae</i>	Ümarrai	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktika rai	

<i>Raja nidarosiensus</i>	Norra rai	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Atlandi astelpea	

2. jagu. Liigid, mille püüki reguleerib täiendavalt NEAFC

<i>Brosme brosme</i>	Meriluts	
<i>Conger conger</i>	Harilik meriangerjas	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Lintuim	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Vöödiline lükood	
<i>Molva molva</i>	Harilik molva	
<i>Sebastes viviparus</i>	Väike meriahven (Norra mereahven)	

II lisa

Artikli 19 lõikes 4 osutatud andmekogumis- ja aruandluskohustused

- Liikmesriigid tagavad, et veelgi rohkem eristatakse andmeid nende piirkondade kohta, mis hõlmavad nii liidu kui ka rahvusvahelisi vesi, nii et need viitavad eraldi kas liidu või rahvusvahelistele vetele.
- Kui süvamere kalapüügiviisi toimingud mingis piirkonnas kattuvad mõne muu kalapüügiviisi toimingutega samas piirkonnas, hoitakse süvamere kalapüügiviisiga seotud andmekogumine lahus andmekogumisest, mida tehakse muu püügiviisiga tegeldes.
- Kõigi süvamere kalapüügiviiside puhul võetakse tagasiheidetavast saagist proove. Lossitavast ja tagasiheidetavast saagist proovivõtu strateegia hõlmab kõiki I lisa loetletud liike, samuti liike, mis kuuluvad merepõhja ökosüsteemi, nagu süvaveekorallid, käsnad või muud samasse ökosüsteemi kuuluvad organismid.
- Kui kohaldatava mitmeaastase andmekogumiskava kohaselt nõutakse püügikoormuse andmete kogumist tundides, mis kulus traaliga kalapüügiks ja passiivpüüniste vees olemise ajaks, koguvad liikmesriigid ja on valmis esitama koos selliste püügikoormuse andmetega järgmised täiendavad andmed:
 - püügitegevuse geograafiline asukoht loomuste kaupa, laevaseiresüsteemi andmed edastatakse laevalt kalapüügi seirekeskusele;
 - püügivahendite kasutamise sügavus, kui laeva suhtes kehtib elektroonilise püügipäeviku kaudu aruandmise nõue. Laeva kapten on teatab püügisügavuse standardiseeritud aruandevormi kohaselt.